

Bygningsomkostningerne og runde Overflag af Driftsindtægten; derved skal der føres Beviis for, at den Bane, som skal bygges, kan blive bygget med de engagerede danske Capitaler af 200,000 Rb. pr. Mill, og at der kan findes Nogen, som under disse Betingelser vil paatage sig at exploitere den i 14 Aar for sin Regning imod at modtage 50% af Nettoudbyttet. Naar den ærede Minister siger, at det er paa Indtægten af Banen, at Bægten skal lægges, saa siger jeg: naar man taler om Statsbaner og Baner, byggede for Statens Regning, saa er det netop ikke paa Indtægten, man skal lægge Bægten; thi saa skal man lægge Bægten paa den Maade, hvorpaa en saadan Bane til en vis given Tid afhjælper Mangler og store Mangler i hele Landets naturlige Organisme. Man har endnu ikke seet noget Land kante sine Søhytter med Jernbaner; men man har seet Jernbaner træde istedetfor Vandcommunicationer ved at gaae igjennem Landet. Det er en Jernbanes Natur, og navnlig en Jernbanes Natur, naar den sees fra Statens Side, at give Indlandet det, som Kysterne have, nemlig Transportmidler, Havne, Handel og Omsætning. Det er det, det gjælder om; men saasnart man derimod gaaer over til den industrielle Solution, saa skal man lægge Opgaven i deres Hænder, som stille sig frem og ville give den en industriel Solution; thi saa falder Statshensynet bort. Naar saa den ærede Minister siger: „Ja, men Staten bliver jo dog som den, der har sat en stor Capital i Banen, den, der kan blive den sidste Eier og maa derfor ogsaa spørge om, under hvilke Betingelser den kan komme til at bestynde,“ saa siger jeg: „Risicoen herved er Staten sikket imod, naar den ikke forpligter sig til at overtage Banen for en vis Priis, men naar den betinger sig kun at overtage den til den Priis, som der bringes tilveie ved at capitalisere Indtægten; deri ligger Sikkerheden. Staten kan da ikke komme til at faae en Bane, uden at den med en høj Grad af Sandsynlighed veed, at der idetmindste kan bringes en saa stor Indtægt ind af den, som de fletteste Baner give. Nu have de fletteste Baner givet en Indtægt, som svarer ud over Renten af disse 200,000 Rb. pr. Mill, og

under bedre Vilkaar kan Staten ikke faae nogen Bane. Den kan komme til at overtage den for 200,000 Rb. pr. dansk Mill; men, om den kommer til at give mere, saa ligger det deri, at Beviset er praktisk gennemført i en Række af Aar for, at den er mere værd som Indtægtsværdi. Saasnart altsaa den ærede Minister seer hen til Indtægtsværdien, saa staaer han atter fast; han kan kun levere os løse Ord, thi vi have ikke seet en Beregning over Indtægtsværdien; men om han ogsaa leverede os en Beregning over denne supponerede Indtægtsværdi, saa bliver den kun paa løse Tal. Thi at støtte Beregningen paa „de meest befolkede Herreder“ etc., er kun saadanne Argumentationer, som man kan sætte paa Papiret og som paa ingen Maade kunne holde sig lige overfor et Tilbud, som siger: „Jeg vil tage hele Risicoen paa mig; gaaer jeg ikke igjennem de meest befolkede Herreder, men igjennem dem, som ere mindre befolkede, saa er Staden, isald der er nogen Skade, min.“ Naar den ærede Minister siger: ja, men vi maae føre Jernbanen derhen, hvor de, som søge Jernbanestationerne, finde Retourfragt, saa lægger nok den ærede Minister ikke Mærke til, at han selv har lovet os en Lov om Handelsfrihed, og deraf vil da fremkomme, at paa de nye Banestationer vil Retourfragten være. Naar da den ærede Minister siger: „men de, der faae deres Retourfragter ved disse nye Jernbanestationer, de faae dem ikke mere paa de gamle Steder“, saa siger jeg: naar vi argumentere saaledes, saa ere vi inde paa det gamle Gebet; saa handle vi i personlige Interesser ligeoverfor Almeeninteresserne. Det er det, vi ikke skulde votere Ministeriet Ret til, og det er det, vi votere Ministeriet, isald vi voterede Penge, som her forlanges. Min Mening med det Forslag, som jeg har tilladt mig at stille, er: at votere Ministeriet ud af en falsk administrativ og finansiel Stilling.

Fischer: Det forekommer mig, at denne Sag frembyder den mærkværdige Side, at, jo længere den forhandles heri Salen, desto større Uklarhed og Forvirring bliver der mellem de Ansuelser, der komme frem, og desto mere